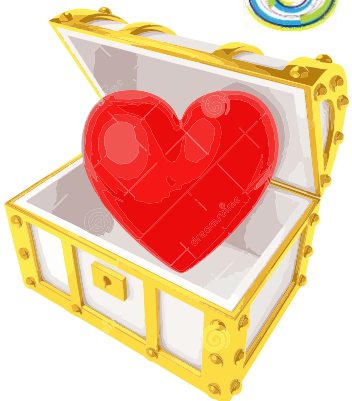

8

**Adni:
Ez a Mi
Életstílusunk**

„Ahol a kincsetek,
ott a szívetek is.”
(Lk 12,34)

A „szívünk” lényünk legmélyebb, legrajtatottabb, legelőbb része; azt tekintjük „kincsnek”, aminek a többinél nagyobb értéket tulajdonítunk, ami biztonságot jelent nekünk.

„Szívünkben” őrizzük értékeinket, és itt van konkrét választásaink gyökere is: egy titkos hely, ahol megfogalmazzuk magunk számára az élet értelmét, azt, hogy mit teszünk az első helyre.

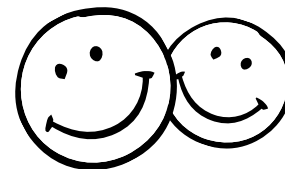

Vajon mi a „kincsünk”,
amiért minden mást
képesek lennénk
háttérbe szorítani?

Ha körülnézünk, azt látjuk, hogy minden arra kész, hogy anyagi javakat halmozzunk fel, és a saját szükségleteinkre figyeljünk....

Miért olyan fontos Jézus számára a függetlenség az anyagiaktól, hogy követésének elengedhetetlen feltételévé teszi?

Jézus azt akarja, hogy szabadok legyünk, hogy lelkünk mentes legyen minden ragaszkodástól és aggodástól, hogy így valóban Őt szerethessük teljes szívünkkel, elménkkel és erőnkkel.

AZÉRT KÉRI, HOGY LEMONDJUNK ARRÓL, AMINK VAN, HOGY NYÍLJUNK KI MÁSOK FELÉ.

**A »lemondás«
legegyszerűbb módja az
»adás«.**

VÁGD KI ÉS HAJTSD ÖSSZE

Tetteink

Az Ajándék Öröme

Még ha nem is észleljük, sok megosztható kincsünk van. Adhatjuk szívünk szeretetét, lehetünk leplezetlenül kedvesek, nyújthatjuk örömünket, felajánlhatjuk az időnket és imáinkat, közösbe tehetjük belső gazdagságunkat, vagy esetleg a holminkat: könyvet, ruhát, járművet, pénzt...

ISTEN AZÉRT ADTA A FÖLD AJÁNDÉKAIT, HOGY MINDENKI JAVÁT SZOLGÁLIJÁK.

AMINT A NÖVÉNYEK IS ANNYI VIZET SZÍVNAK MAGUKBA A FÖLBŐL, AMMENNYI AZ ÉLETBENMARADÁSUKHOZ KELL MI IS CSAK AZT TARTSUK MEG, AMI SZÜKSÉGES.

Tapasztalatok a Világból:

Egy kis kongói faluban Mabe minden reggel megvárja Lionel és együtt mennek az iskolába, mert Lionel még kicsi, az út pedig hosszú és egy erdőn át vezet. De egyik reggel Lionel a barátaival indult el. Tanítás után Mabe benézett hozzá, és könnyek közt, cipő nélkül találta: az egyik gyerek ellopta tőle. Anyukája megszidta: „Holnap így nem tudsz iskolába menni!”. Mabe hazaszaladt, elővett egy pár cipőt, anyukája engedélyével elvitte a cipészhez, aki rendbe hozta és kifényesítette. **Mabe boldogan odaadta Lionelnek és másnap együtt mentek az iskolába.**

Az argentin Artur az utcán játszott barátaival, amikor feltűnt Pablito, egy szegény kisgyerek, aki élelmet szokott koldulni az utcán. „Játszhatok veletek én is?” – kérdezte. Mindenki szakadt, piszkos ruháira nézett és nem akartak játszani vele. Egy pillanatig Artur is gondolkodott.. De aztán azt mondta: „Ő az egyik barátom, én játszom vele!” - bevette a csapatába és örömmel játszottak együtt tovább.

Ma van Artur születésnapja. Szól a csengő és Artur fut az ajtóhoz. Pablito az!

„Tessék, neked hoztam” – és odaad egy csomagot. Artur kinyitja és egy szép autó van benne.

„Abból a pénzből vettem, amit ma gyűjtöttem” – mondja Pablino boldogan.

A Teens4Unity központ
Gondozásában
www.teens4unity.org

fokoláre
mozgalom

www.fokolare.hu
www.teens4unity.hu